

107299 - De weg naar de Commissie moet altijd open staan. Het indienen of handhaven van een klacht mag geen reden zijn om maatregelen tegen een klager te nemen.

ADVIES

inzake de klacht van:

mevrouw A te B, moeder van C en D, voormalige leerlingen van de E te F, klagster

tegen

mevrouw G, directeur van de E (de school),
en

de heer H, lid college van bestuur I, het bevoegd gezag van de school, verweerders

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift van 13 juni 2016 en aangevuld op 30 augustus en 17 september 2016, heeft klagster op grond van de voor de school geldende klachtenregeling een klacht tegen verweerders ingediend met de volgende inhoud:

Klagster klaagt erover dat de directeur van de school haar positie misbruikt door over de kinderen van klagster onjuiste informatie te verstrekken aan de jeugdbescherming. Voorts klaagt klagster erover dat haar twee kinderen door het bevoegd gezag zijn geschorst en dat het bevoegd gezag de kinderen van school heeft gestuurd, een en ander zoals toegelicht in de klacht met bijlagen.

Na telefonisch overleg vanuit het secretariaat van de Commissie heeft verweerder aangegeven eerst het gesprek te willen voeren met klagster om de klacht zelf op te lossen. Dit gesprek heeft op 30 juni 2016 plaatsgevonden. Het gesprek heeft niet tot een oplossing geleid en klagster heeft op 8 juli 2016 besloten de klacht ter beoordeling voor te leggen aan de Commissie.

Op 11 oktober 2016 heeft verweester een verweerschrift ingediend. Op 25 oktober 2016 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Alle stukken zijn in afschrift aan partijen gestuurd.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 9 november 2016 te Utrecht.

Klagster en verweerders waren ter zitting aanwezig.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven. Hetgeen in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht is, voor zover relevant, zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

C, 11 jaar oud, en D, 8 jaar oud, zijn eind januari 2015 ingeschreven op de E (de school). Op 24 april 2015 heeft verweerster in het kader van een onderzoek van de Raad voor de Kinderbescherming een door de intern begeleider ingevulde vragenlijst opgestuurd aan de raadsonderzoeker. Op 10 februari 2016 heeft verweerster telefonisch informatie verstrekt aan de verantwoordelijke jeugdbeschermer. Verweerster heeft van dit gesprek een verslag gemaakt en dit toegevoegd aan het dossier.

Op 9 juni 2016 heeft klagster een e-mail gestuurd aan een leerkracht op school, waarin zij haar beklag doet over verweerster en aangeeft dat verweerster heeft geprobeerd om klagster en haar kinderen in de gevangenis te krijgen.

Op 30 augustus 2016 heeft klagster e-mails gestuurd aan verweerster met links naar websites die verwijzen naar de toegang tot het recht van de Europese Unie, Adolf Hitler, het beroep diëtist, totalitarisme, burn-out therapie en een GZ psycholoog. Klagster heeft op verzoek van verweerster dezelfde dag per e-mail toegelicht dat zij hiermee heeft beoogd verweerster relevante en opvoedkundige informatie te verstrekken, omdat verweerster de rechten van kinderen zou afnemen door vast te houden aan haar eigen overtuigingen.

Op 14 september 2016 heeft verweerder een voornemen om tot verwijdering over te gaan schriftelijk kenbaar gemaakt aan klagster.

Met ingang van 1 oktober 2016 zijn C en D begonnen op een andere school.

3. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Het staat vast dat verweerster een gesprek heeft gevoerd met de jeugdbeschermer en dat daarvan een verslag is gemaakt. Klagster heeft ter zitting desgevraagd bevestigd dat in het verslag van dit gesprek geen onjuistheden staan. Partijen verschillen van mening over de informatie die verweerster telefonisch dan wel mondeling verstrekt zou hebben aan jeugdbescherming. Klagster stelt dat die informatie onjuist is en verweerster ontkent dat zij onjuiste informatie heeft verstrekt. Nu partijen elkaar tegenspreken, het enige stuk waar de Commissie zich op kan baseren het door verweerster gemaakte verslag is, en klagster er niet in geslaagd is haar standpunt te onderbouwen met voorbeelden, bewijzen of getuigenverklaringen acht de Commissie niet aannemelijk gemaakt en geworden dat verweerster onjuiste informatie heeft verstrekt aan de jeugdbescherming en daarmee haar positie heeft misbruikt. De klacht is daarom ongegrond.

Het is de Commissie gebleken dat klagster in haar klacht de term schorsing heeft gebruikt, omdat zij zocht naar de juiste bewoordingen. Zij heeft echter gedoeld op de verwijdering van de kinderen van school. Partijen zijn het erover eens dat van een schorsing geen sprake is geweest.

Bij haar onderbouwing van de klacht over de verwijdering heeft klagster twee punten aangevoerd. Klagster stelt dat verweerder niet had mogen dreigen met verwijdering toen zij een klacht indiende. Daarnaast klaagt zij over de verwijdering zelf.

In het verslag van de interne klachtbehandeling op 30 juni 2016 is te lezen dat verweerder klagster erop wijst dat de kinderen op zoek moeten naar een andere school als klagster haar klacht zou doorzetten. De passage is op zich klachtwaardig, omdat de weg naar de Commissie altijd open moet staan en in beginsel het indienen of handhaven van een klacht geen reden mag zijn om maatregelen tegen een klager te nemen. Uit de toelichting van verweerder ter zitting en de context van het verslag begrijpt de Commissie, anders dan klagster, de opmerking van verweerder echter niet als een dreigement. In het gesprek over de interne klachtbehandeling hebben de problemen in de communicatie tussen klagster en verweerder centraal gestaan. Klagster heeft daarbij aangegeven dat verweerder zou moeten vertrekken als directeur. Verweerder heeft deze opvatting aangemerkt als een vertrouwensbreuk en geopperd dat klagster wegens een gebrek van vertrouwen dan op zoek zou moeten gaan naar een andere school. Verweerder heeft derhalve niet zozeer het al dan niet handhaven van de klacht, als wel het gebrek aan vertrouwen van klagster in verweerder willen benoemen als probleem bij het voortzetten van de relatie. In dat verband kan de Commissie de opmerking van verweerder plaatsen zij het dat de formulering ongelukkig was. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

De Commissie stelt vast dat verweerder geen verwijderingsbeslissing heeft genomen. Verweerder had wel het voornemen om de kinderen te verwijderen en heeft dat klagster meegedeeld. Tot verwijdering is het niet gekomen omdat klagster zelf haar kinderen op een andere school heeft ingeschreven.

De Commissie dient te beoordelen of verweerder in redelijkheid tot het voornemen om over te gaan tot verwijdering van school van de kinderen van klagster vanwege, kort gezegd, het handelen van klagster.

Voorop staat dat verwijdering van leerlingen van school de meest vérgaande maatregel is die een schoolbestuur jegens een leerling kan treffen. Dat brengt naar het oordeel van de Commissie mee dat de feiten, op grond waarvan de verwijdering plaatsvindt, ernstig moeten zijn en dat de verwijdering een passende reactie op die feiten is. Voorts moet het schoolbestuur alle bij het besluit betrokken belangen en de relevante omstandigheden meewegen bij het nemen van het besluit. Het spreekt voor zich dat tot de te wegen belangen nadrukkelijk ook de belangen van de leerling behoren. Uit het dossier en het ter zitting verhandelde is voor de Commissie vast komen te staan dat de verhouding tussen klagster enerzijds en de school en verweerder anderzijds in de loop van de schooljaren 2015-2016 en 2016-2017 ernstig verstoord is geraakt. Uit het dossier en de inbreng van partijen ter zitting is gebleken dat een lange rij van incidenten de oorzaak is van die verstoorde relatie. Klagster had een groot aandeel in het ontstaan van deze incidenten. De Commissie heeft uit het dossier kunnen opmaken dat de incidenten door verweerdens serieus zijn opgepakt en dat steeds geprobeerd is om te komen tot afspraken met klagster. Dat is niet gelukt. Klagster heeft zich in niet mis te verstane bewoordingen uitgelaten over verweerder, ook tegenover de collega's van verweerder. Klagster heeft uit onvrede het ontslag van verweerder verlangd. Tot slot heeft klagster beledigende e-mails gestuurd aan verweerder. Toen verweerder haar vroeg

waarom zij die e-mails stuurde, heeft klaagster toegelicht dat er veel vergelijkingen zijn tussen verweerster en Hitler/totalitarisme en dat de links haar moeten helpen er iets van te leren. Klaagster heeft ter zitting bevestigd dat zij beseft dat de e-mails beledigend zijn en dat zij daar nog steeds achter staat. Bovendien volgt de Commissie verweerders in hun stelling dat de kinderen door de ontstane situatie in het conflict zijn meegezogen.

Gelet op het bovenstaande begrijpt de Commissie dat een onhoudbare situatie was ontstaan. In een dergelijke situatie heeft een schoolbestuur, dus ook verweerder, slechts een beperkt aantal middelen ter beschikking. Meest geëigend is het voeren van gesprekken en het maken van afspraken. Dat heeft verweerder gedaan, maar het heeft niet geleid tot verbetering van het gedrag van klaagster. Door zich niet te houden aan afspraken, het uitspreken van de wens dat verweerster zou moeten opstappen als directeur en het versturen van beledigende e-mails, heeft klaagster de positie van verweerster ondermijnd en gezorgd voor onrust op de school. Gebleken is dat verweerder bij het nemen van het besluit om de verwijdering in gang te zetten de belangen van de kinderen heeft meegewogen. Verweerder heeft zich gerealiseerd dat C in groep 8 zat en dat de verwijdering daarom op een ongelukkig moment kwam. Verweerder heeft de Commissie ervan overtuigd dat daar tegenover staat dat het juist in het belang van de kinderen was om de situatie te doorbreken, omdat zij in toenemende mate werden meegetrokken in het conflict van klaagster met de school. Daarbij komt dat de (voorgenomen) verwijdering aan het begin van het schooljaar plaatsvond. Dat brengt met zich mee dat voor C voldoende tijd resteerde om op een andere school te wennen voordat bijvoorbeeld de Cito-toets zou worden afgenomen.

De Commissie is van oordeel dat het gedrag van klaagster voldoende aanleiding heeft gegeven om in redelijkheid tot een besluit tot verwijdering te komen. Daarnaast stelt de Commissie vast dat verweerder zich heeft ingespannen om het gedrag van klaagster te stoppen en dat verweerder de belangen van de kinderen heeft meegewogen alvorens het besluit te nemen om tot verwijdering over te gaan. De klacht is daarom ongegrond.

4. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

5. AANBEVELINGEN VAN DE COMMISSIE

In het kader van de behandeling van de klacht heeft de Commissie kennis genomen van de regels over verwijdering in de schoolgids. In de schoolgids staat dat de school en het bevoegd gezag gedurende acht weken aantoonbaar zoeken naar een alternatief. En dat het schoolbestuur definitief tot verwijdering kan overgaan indien in de acht weken geen school bereid is gevonden de leerling toe te laten of wel een school is gevonden die de leerling wil toelaten maar de ouders weigeren hun kind daar aan te melden en het bevoegd gezag zich voldoende heeft ingespannen. Het schoolbestuur is tegenwoordig echter niet na acht weken

ontheven van de verplichting om een andere school te zoeken. Bij de invoering van de Wet Passend Onderwijs is artikel 40 lid 11 Wet op het Primair Onderwijs aangepast. De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan om de bepalingen in de schoolgids over verwijdering aan te passen aan artikel 40 lid 11 Wet op het Primair Onderwijs.

Vastgesteld te Utrecht op 28 november 2016 door mr. drs. P.H.A. van Geel, voorzitter, drs. M.J.M.N van der Drift en drs. L.F.P. Niessen, leden, in aanwezigheid van mr. H.J. van der Ende, secretaris.

mr. drs. P.H.A. van Geel
voorzitter

mr. H.J. van der Ende
secretaris